

[Ole Bernt Henriksen]

energiproducent, der absolut ikke forurener, og måske fyre med »miljøvenlige kul« i stedet for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af giftdepoter.

[Af Waldorff (VS) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 109. Fremsat 5/5 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Det fremsatte forslag giver mig anledning til følgende bemærkninger:

Miljøstyrelsen påbegyndte efter mit ønske i november 1980 en landsdækkende kortlægning af landets lossepladser. Denne kortlægning forventes afsluttet ved årsskiftet 1981-1982. Undersøgelsen udføres i tæt samarbejde mellem kommuner, amter, hovedstadsrådet og miljøstyrelsen.

Undersøgelsen er indledt ved, at kommunerne på kort indtegner samtlige lossepladser og lokaliteter, hvor der i perioden 1945-1976 kan tænkes nedgravet eller deponeret kemikalieaffald. Kommunerne skal give en lang række oplysninger om de enkelte lossepladser og lokaliteter, og på grundlag af kommunernes kortlægning og oplysninger skal amtsrådene og hovedstadsrådet ved årsskiftet 1981-1982 sende en samlet vurdering af de forskellige lossepladser og lokaliteters forurening og omgivelser til miljøstyrelsen.

Amtsrådene kan i denne fase beskrive, hvilke yderligere undersøgelser der kan komme på tale, eller hvilke foranstaltninger amtsrådene mener der skal iværksættes i de enkelte tilfælde. Når miljøstyrelsen modtager undersøgelsesmateriale, vil styrelsen gennemgå materialet og vurdere, om der skal gennemføres yderligere undersøgelser, eller hvilke foranstaltninger der i givet fald bør træffes med hensyn til den konstaterede forurening. Miljøstyrelsens vurdering vil munde ud i en indstilling til miljøministeren.

Jeg har fundet det rimeligt at gøre en del ud af beskrivelsen af denne væsentlige undersøgelse, fordi forslagsstillerne efter min opfattelse uberettiget sætter spørgsmålstegn ved den måde, opgaven er grebet an på.

Over for denne efter min opfattelse veltillagte indsats forekommer det stillede forslag både at være uhensigtsmæssigt og unødvendigt. Det rummer endvidere nogle straffe- og erstatningsretlige problemstillinger, som jeg gerne vil gøre nogle enkelte bemærkninger til.

Jeg har med interesse bemærket, at forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget ønsker, at de meget alvorlige sanktioner for overtrædelse af oplysningspligten i princippet skal ramme enhver; det vil altså sige også faglige organisationer eller arbejdere, der har udført en deponering. Jeg nærer meget store betænkeligheder ved en så vidtgående kriminalisering, og jeg mener ikke, at det er et sundt princip på denne måde at tvinge menigmand til under alvorlig straftrussel at angive andre. Jeg mener heller ikke, at vi har behov for den foreslåede oplysningspligt, fordi der allerede i dag i miljøbeskyttelsesloven er en række muligheder for at pålægge virksomheder at give myndighederne alle oplysninger, der har betydning for vurderingen af forureningen og for eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

Det er for mig centralt, at straffen retter sig mod dem, der er ansvarlige, og ikke, således som i forslaget, kan ramme en vid og ubestemt personkreds.

Formålet med den igangværende undersøgelse er bl.a. at tilvejebringe det grundlag, der skal gøre det muligt at tage stilling til eventuel anvendelse af miljølovgivningens virkemidler og til, om det er nødvendigt med flere end dem, vi allerede har nu.